

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 46. Sessio ad vigesimam secundam Aprilis diem a Cardinale Mantuano
indicta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

ctio illa inter Sessionem, & Congregationem Generalem non nisi conficta esset, cum tam in hac, quam in illa iidem Præfules convenirent, ac tanquam res decisa habenda esset, quicquid in congregatione generali decretum fuerat, nihilominus insuperhabita hac cavillatione Sessionem esse differendam conclusum est.

Sæcul. XVI.
A. C. 1563.

§. XLVI.

Sessio ad vigesimam secundam Aprilis diem a Cardinale Mantuano indicta.

Altera die quarta Februarii Cardinalis Mantuanus omnibus Synodi Patribus in conventu generali congregationis hæc proposuit: *Pervenimus ad Sessionis diem, non tamen pervenimus ad concordiam Sessioni præcituram: etenim cum ingens peccatorum cumulus, inter nos, & Patrem misericordiarum interjebus, nondum sublatus fuerit, non potuit ipsius misericordia ad nos descendere, qua disjiceretur dissensio supra Ecclesiæ Principes diffusa.* His dictis necessitatem differendæ Sessionis ostendit, rationemque reddidit, propter quam assignanda esset dies vigesima secunda Aprilis, quæ incidit in feriam quintam post octavam Paschatis. Postea hæc subjunxit: *interim optarent Præsides, ut Synodi Patres interea colligendis abusibus, qui quoad*

Pallav. n. 13.
Raynald. hoc
ann. n. 17.

Sæcul. XVI
A C. 1563.

quoad Sacramentum Ordinis irrepisse dicuntur, infudarent, prout eis per libellum a Secretario traditum, fuerat injunctum, in super eodem tempore Theologi articulos de matrimonio discutere, atque iis, quæ in priori Sessione fuerunt præscripta, ultimam manum admoveere, pariterque ea decidere jubebantur, quæ utrumque hoc Sacramentum concernunt: proin hujus temporis diuturnitas illos non deterreat, spectata longiori illa mora, quam Theologi in concinnandis argumentis jam decisus antea impendebant, & Patres ad proferendas suas sententias insumpserunt.

§. XLVII.

Cardinalis Lotharingius reformationem urgeri postulans.

*Pallav. n. 14.
Lettr. de
Vise. to. I.
p. 15.*

Quamvis hæc dilatio Cardinali Lotharingio pergrata esset, se tamen ei ægerrime consentire simulabat; sperabat enim, quod interea fors Sedes Apostolica mortuo Pontifice vacatura esset, ac re cum Cæsare collata Hispaniæ Regis voluntatem explorare, & denique tumultuum exitum in Galliis præstolari, necnon spectata harum rerum vicissitudine, quid demum consilii caperet, prospicere posset: cum autem sententiam suam proferret, prolixo sermone Patres, ut morum emendationi incum-